

[Mario Kosić]

PIŠE: MIRO BARIĆ

11 naslova u 3 desetljeća

Velika zvijezda domaćeg moto sporta 60-tih, 70-tih i 80-tih godina bio je Riječanin Mario Kosić. Bio je prvak države čak 11 puta i obožavao je Yamahu.

Rijeka je iznjedrila mnoge prvake u brzinskom sportu, a jedan od najboljih je Mario Kosić. Rođen na Krku 1941. godine i mehaničar po struci, ovaj veliki ljubitelj motocikala prvi puta se počinje baviti utrkama 1965. godine na Ducatiju 175 ccm i odmah osvaja peto mjesto. Od tog trenutka se uključuje i aktivno sudjeluje u moto sportu Jugoslavije, gdje je ostavio trajan i prepoznatljiv trag dug gotovo tri desetljeća.

Tijekom svoje bogate karijere natjecao se sa Bultacom 125, pa Yamahom 125, koju je nabavio u Engleskoj, a potom je prešao u višu klasu, onu od 250 ccm. Tu natjecateljsku Yamahu 250 je posljednjim novcima kupio od Gilberta Parlottia 1973. godine.

Mnogi se sjećaju Kosića kao vrlo korektnog i vrlo brzog pilota, kojeg su poštovali svi njegovi konkurenti. Naravno da u tako dugoj karijeri nije uvijek bilo samo pobjeda i uspjeha.

U ranom razdoblju s početka karijere, još u doba četverotaktnih monocilindričnih motora, veliki mu je rival bio sugrađanin Branko Bevanda. U nekad popularnoj klasi od 175 ccm

Kosić je osvajao naslov prvaka države četiri puta. Blizina prelučke piste između Rijeke i Opatije i trsatske brdske utrke, a naročito blizina Italije stvarali su posebnu atmosferu moto sporta u tom području. Kosić je tada često putovao u Italiju i prijateljima nabavljao dijelove koji su ovdje nedostajali i sam uređivao svoj motocikl. Vremenom je prešao u klasu 250 ccm, gdje je 70-tih godina potpuno dominirao, osvojivši čak sedam titula prvaka države. Tri

puta je dobio zlatnu kacigu (posebno priznanje za tri uzastopne pobjede na prvenstvu Jugoslavije), jednom za klasu 175 ccm i dva puta za 250 ccm. Ova mu je klasa potpuno odgovarala. Gotovo se stopio s motorom i bio je pilot velikog stila, što danas potvrđuju svi koji ga se sjećaju, pa čak i njegovi rivali. Bio je strastveni ljubitelj Yamaha i promijenio ih je nekoliko. Poznao ih je odlično, prevozio, servisirao, popravljao, a jednu posjeduje još i danas.

Kosića za natjecanja vežu dva velika incidenta. Prvi je bio na Grobniku 1980. godine, kada je na treningu pao s MBA 125 i s teškim povredama zdjelice izbio s pista nekoliko mjeseci. Ta je nezgoda usporila Kosića u njegovom usponu. No, druga je bila mnogo teža i kobna za nastavak njegove karijere. Na istoj pisti, 1992. godine, samo nekoliko zavoja dalje, s Yamahom 250 teško je pao i s teškim traumama prevezen je u bolnicu. Tek u njoj se budi

iz kome, ali nakon mjesec dana. To je bio kraj njegove sportske karijere.

Kaže da mu je Trsat, riječka brdska utrka gdje je bio lokalni šampion, na neki način bila i najdraža pista, iako dodaje da su mu sve ostale piste bile podjednako drage. U bivšoj državi je tijekom sezone bilo mnogo utrka. Samo u Sloveniji je bilo nekoliko pista: Škofja Loka, Portorož i Maribor. U Hrvatskoj Preluk, kasnije pista Grobnik, Slavonska Požega, dok su se u Bosni vozile mnoge gradske utrke poput Prnjavora, Banja Luke, Zenice, Srebrenice ili Vlasenice. No, nisu to bile utrke nekakvog lokalnog karaktera. Naročito u Škofja Loka, Preluku ili Zenici, gdje su nastupali najpoznatiji piloti tog doba poput G. Parlottia, A. Bergamonttia, G. Agostinia, D. Brauna, J. Doodsa itd. Utrke su bile vožene i u Srbiji: Bečej, Sombor, Novi Sad i Kraljevo, te u Makedoniji u Kavadarcima i Tetovu. U sezoni je bilo oko tridesetak utrka na koje je trebalo stići

svaki vikend! Vrlo naporno, no čovjeku poput Kosića to nije bio teret. Čak i danas prati manifestacije, one koje su mu dostupne, no nikada se nije angažirao u krug sportskih dužnosnika, menadžera ili trenera, što bi njegovom iskustvu i profilu odgovaralo. Tako je, nažalost, malo pomalo padao u zaborav. Ovaj skromni 65-godišnjak ljuti se najviše na moto savez RH koji mu je tijekom godina obećao mnogo, no nije ostvario ništa.

Kosić nam je tijekom posjeta ispričao mnogo priča i anegdota iz doba svoje moto karijere, koje ne možemo sve prepričati. Tijekom godina novinari su mu čak i odnijeli slike, ne vrativši ih, tako da su mu se prorijedili i albumi. No, ostaje mu mnogo sjećanja, polica s bezbroj pehara i njegova Yamaha, koja ga najviše podsjeća na prošle slavne dane. Iako fale slike u albumu, one najvažnije ostale su u glavi. Kosić je hrvatska legenda koja cijeli svoj život nosi motocikl u srcu. ■

